

Hz.Ahmed (a.s.)'a atfedilen suçlamalardan birisi de cihad ile ilgilidir. Güya o, artık cihadın haram edildiğini söyleyerek Müslümanların savaşı ve cesur ruhunu baltalamış böylece İslâmiyet'e büyük zarar vermiş, aynı zamanda İngiliz İmparatorluğuna yarar sağlamıştır.

AHMEDİLER'İN CEVABI: Ahmedilere göre bu suçlama tamamen asılsızdır. Bir defa Hz.Ahmed (a.s.)'a inanmayan Müslümanlar üzerinde Ahmed'in herhangi bir sözünün ne etkisi olabilir? Müslümanlar cihad yapmak istiyorlar fakat, Hz.Ahmed cihadı haram ettiği için yapmıyorlar demek tamamen uydurmadır. Müslümanlar Ahmed (a.s.)'a inanmıyorlarsa cihad ile ilgili düşüncelerine neden bağlı kalsınlar. Aslında cihadın değişik şekilleri vardır:

Kılıçla yapılan cihad
Vakti din uğruna feda etme cihadı
İslâmiyet'i yayma cihadı

Nefse karşı yapılan cihad vs.

Acaba Hz.Ahmed bütün bu cihadların ortadan kaldırıldığını söylemiş midir? Bu sorunun cevabı buradaki yazıları okuyarak elde etmek mümkündür. Hz.Ahmed (a.s.) şöyle der: "İslâm talimatını yükseltmeye çalışınız. Muhaliflerin dinî suçlamalarını cevaplandırınız. Güzel bir din olan İslâm'ın güzelliklerini dünyaya yayınız. Resulüllah'ın doğruluğunu dünyaya ispat ediniz Allah başka bir durumu dünyaya göstermedikçe cihad işte budur.[1]Papazlara karşı rahat durmamalıyız. Yalnız bizim harbimiz de onlar gibi olsun. Onlar hangi silahlarla meydana çıktılarsa aynı çeşit silahları biz de ellerimize almalıyız. İşte o silah kalemdir..... Bu cenk ve savaş çağı değildir. Aksine bu çağ kalem çağıdır."[2]Demek ki Hz.Ahmed (a.s.)'ın her çeşit cihadın haram edildiğine fetva verdiğini söylemek doğru değildir. Hz.Ahmed cihad ile ilgili ulemanın yanlış düşüncesini düzeltmeye ve onlara doğru yolu göstermeye çalışmıştır. O, hocaların ileri sürdüğü yanlış cihad düşüncesi hakkında şöyle demiştir: "Bütün dünyayı av olarak görmekte dirler. Bir avcının bir korulukta sinsice bir ceylana yaklaşarak, fırsat kollayıp tüfeğiyle onu vurduğu gibi, hocaların çoğu da aynı şekilde hareket etmektedirler. Hümanistlik dersinden bir tek harf bile okumamışlardır. Onların fikrinde, hiçbir sebep yokken, gafil bir insana tabanca yahut tüfek ile saldırmak İslâm'dır..... Ashab-ı Kiram gibi dayak yiyip sabreden insanlar nerede? Allah bize, hiç bilmediğimiz ve tanımadığımız birisini elimizde suçlu olduğuna dair hiçbir delil yokken, gafil avlayalım ve bıçakla onu doğrayalım yahut tüfekte onu öldürelim diye emretmiş midir? Acaba Allah'ın günahsız, suçsuz, din hakkında tam olarak ikna edilmemiş kullarını öldürün; böylece cennete girersiniz diye emreden bir din Allah tarafından olabilir mi? Eskiden beri bir düşmanlığımız bulunmayan hatta belki de hiç tanımadığımız birisine, sebepsiz olarak, tabancayla ateş ederek birden karısını dul, çocuklarını yetim ve evini de bir matem yerine döndürmek günah ve utanç verici değil midir? Hangi hadiste yahut hangi ayette böyle yazılıdır?

Bu soruya cevap verebilecek bir din adamı var mıdır? Ey cahiller! Siz yalnız cihad adını duymuşsunuz ve onunla nefsanî amaçlarınızı yerine getirmek istemişsinizdir.”[3]Hz.Ahmed (a.s.), kılıçla yapılan cihadın ancak belli şartlar altında yapılabileceğini vurgulamış ve şöyle demiştir: “Kuran-ı Kerim ancak Allah kullarının ona iman etmelerine mani olan ve böylece dine karışan kimselerle savaşmayı emreder. O insanların Allah’ın buyruklarına uymalarını ve O’na ibadet etmelerini yasaklayanlarla, aynı şekilde sebepsiz olarak Müslümanlarla savaşan ve müminleri evlerinden ve yurtlarından çıkararak; Allah’ın kullarını zorla kendi dinlerine çekmek isteyen ve insanların Müslüman olmalarına mani olan kimselerle savaşmayı emreder. Allah’ın gazabına uğrayanlar da işte onlardır..... Vazgeçmedikleri takdirde müminlerin onlarla savaşmaları lâzımdır.”[4]Hz.Ahmed’in cihad düşüncesi işte budur. Bu düşüncenin İslâm’a yahut Kurana aykırı olan hiçbir tarafı yoktur. Hindistan’ın ileri gelen bazı hocaları da aynı düşüncüyü desteklemişlerdir. Hatta bazı hocalar daha da ileri gitmişler ve İngilizler’in işine yarayacak fetvaları vermişlerdir. Bir kısmını örnek olarak aşağıya naklediyoruz. Ehl-i Hadis Cemaati’nin lideri Muhammed Hüseyin adlı hoca şöyle demiştir: “(İngilizlere karşı başlatılan) 1857 isyanına karışan Müslümanlar, çok günahkâr ve Kuran ile Hadis’in hükmüne göre hain ve kötü karakterli idiler.... İngiliz Hükümetiyle savaşmak yahut onunla savaşanlara (velev ki Müslüman olsun) her ne olursa olsun yardım etmek, açık bir hıyanettir ve yasaktır.”[5]Bu hoca İslâmî cihadla ilgili fikrini kesin olarak şöyle sergilemiştir:“Bu çağda şer’î cihadın hiçbir şekli yoktur. Çünkü şu anda Müslümanların imamlık şart ve sıfatlarına uygun bir imamları mevcut değildir. Ayrıca Müslümanlar arasında, düşmanlarına üstün çıkabilecekleri bir birlik ve beraberlik bile bulunmamaktadır.”[6]Hindistan’daki Müslümanların önde gelen liderlerinden olan tanınmış bir ilim adamı Sir Sayyid Ahmed Han, İngilizlere karşı başlatılan 1857’deki savaşa katılanlar hakkında Esbab-ı Bağavat-i Hind adlı kitabında şöyle demiştir:“Onların hepsi günah işleyen birer piçtir. İslâmiyet’le hiçbir alakası yoktur.”Aynı şekilde Ehl-i Sünnet liderlerinden çok tanınmış bir lider olan Ahmed Rıza Han İngiliz Hükümeti ve Cihad ile ilgili fikirlerini şöyle ifade etmiştir:“İngiliz Hükümeti, Müslümanlara zulüm etmemekte; haksızlığa başvurmamakta; dinî vecibelerine ve ibadetlerine mani olmamaktadır. Biz onların memleketinde açıkça vaz’etmekte ve dinimizi yaymaktayız. Fakat İngiliz Hükümeti hiçbir zaman buna karışmamaktadır. Öyleyse İngiliz Hükümeti’ne karşı ne sebepten dolayı cihad edelim ve niçin İslâm talimatına aykırı davranarak her iki tarafın kanını akıtalım?”[7]Hz.Ahmed (a.s.) hocaların yanlış cihad düşüncesini düzeltmeye çalıştığı zaman ona İngiliz casusu ve İslâm hanini gözüyle bakılıyor. Fakat diğer İslâm liderlerinin fetvalarına ses çıkarılmıyor! Bu bir Müslüman’a yakışacak bir tavır mıdır?

[1] Darud Şerif; M.M.İsmail; s.26

[2] Melfuzat; c. 1; s.232

[3] İngiliz Hükümeti ve Cihad; s.12-13

[4] Nur-ul Hak; Cüz 1; s.45 Arapça'dan tercüme

[5] İřaat-üs Sünne; c.9; No. 10; s.187

[6] El-İktisad Fi Mesail-el Cihad; s.42

[7] Savanîh-i Ahmedî Kalân; s.71